

taget deres befæstede Pladser og indtaget Landet, og Freden var sluttet. Man vilde sige, det kan ikke nytte at begynde paa en ny Krig lige straks, det kan være fornuftigt at samle Kræfter, saaledes at de, der ere løbne over paa den anden Side, kunne blive erstattede ved nyt Mandskab. Jeg havde den Ære som Modstander at have den højtærede Indenrigsminister, og den højtærede Minister sagde Gang efter Gang, baade naar han mødte mig, og hvor jeg ikke var til Stede: Vogt Eder for min Modstander og hans Venner, thi komme de ind som Flertal i Rigsdagen, vil Finansloven blive sprængt, og der vil ingen Forhandling blive saaledes som før. Jeg sagde til Bælgene: Deri tager Ministeren fejl, naar Ministeriet holder sig paa Lovens Grund, er der ingen Ting i Vejen, saa vil man saa at se, at vi ville gøre det bedst mulige ud af den daarlige Situation, vi ere komne i. Paa det Standpunkt er jeg valgt, og derfor maa jeg undersøge, om de Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds, ere af den Art, at en rolig Forhandling om Reformer efter dem kan ventes fortsat, saaledes at den ikke strander paa os, paa Flertallet, hvis vi gif ind paa det ærede Medlems Forslag. Det har været og det vil være en Rettefor mig, at jeg stemmer ikke personlig for andet, end hvad jeg ønsker, at mit Parti som Flertal skal stemme for, og der, forekommer det mig, at vi maa se hen til, hvad der vilde ske, hvis Bevillingen til Kjøbenhavns Befæstning blev udstemt af os. Foreløbig vilde jo Finansloven gaa over til Landstinget med den nægte Bevilling, den vilde blive indsat der, Finansloven vilde komme tilbage og til Slut til Fællesforhandling og til Afstemning i de to Ting, og hvis vi saa fastholdt vort Standpunkt, hvad skete saa? Saa skete det ganske simple, at der kom ingen Finanslov, og hvad vilde der saa ske ifølge den af de Herrer ved Forliget vedtagne Beslutning? Der vilde komme en midlertidig Finanslov, og hvad vilde der staa paa denne midlertidige Finanslov? I Henhold til den vilde Ministeriet, saa vidt jeg forstaa, ganske rolig og med fuld lovmæssig Gjældighed kunne afholde Bevillingerne til Kjøbenhavns Befæstning, uden Hensyn til, om det er en midlertidig Finanslov af den Form, som ærede Medlemmer i Forliget have fastsat her, eller den midlertidige Finanslov, som begge Ting i sin Tid saa mange Gange have vedtaget. Der er altsaa ingen Mening i at nægte de 40,000 Kr. til Kjøbenhavns Befæstning, uden at man samtidig har sat sig for: Ikke alene ville vi ikke under nogen

Omstændigheder have en saadan Bevilling paa Finansloven, men naar saa Ministeriet i Henhold til Beslutning og gammel Vedtægt kommer og forlanger en midlertidig Finanslov, saa ville vi ogsaa nægte den. Til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds, der henviste til, hvad afdøde Berg havde sagt: Slut aldrig Afford med Uretten, vil jeg sige, at det passer daarlig her, men jeg vil minde ham om et andet Ord, som Berg har sagt Gang efter Gang: Paa dette Ting er aldrig en midlertidig Finanslov strandet. Ingen Regering have vi nogen Sinde villet nægte en midlertidig Finanslov. Vilde vi altsaa følge den afdøde Statsmand og ikke nægte en midlertidig Finanslov, saa bliver det, her er Tale om, jo kun et komplet Slag i Luften. Der er kun Mening i at nægte denne Bevilling, naar man samtidig paa ny vil optage den storpolitiske Kamp og sætte alt andet til Side derfor. Derfor vil jeg ikke gaa med dertil. Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at jeg staa her paa Socialdemokraternes gamle Standpunkt. Det nytter ikke, at de skjule den konstitutionelle Konflikt under Masketten af en militær Bevilling. Det, de Herrer i dette Øjeblik sætte frem, vilde jo føre til, at for Fremtiden skulle vi ikke forhandle mere om Ulykkesforsikring eller om Skolelov eller om nogen som helst Reformer, nej, hvis de Herrer sætte deres Mening igennem, var der for Fremtiden foreløbig kun een Ting her i Landet, der slugte al Interesse — den store konstitutionelle Konflikt tagen op igen. Jeg staa, som sagt, paa Socialisternes gamle Program, det som de have hævdet lige over for Venner, der staa mig meget nær: Lad os nu ikke blive ved at tale om Konstitution og Forsatning, men lad os tale om at faa gjort et Reformarbejde, og det er netop det, jeg vil. Jeg stemmer ikke for noget, som jeg ikke vilde stemme for, hvis jeg var i Flertal, jeg stemmer ikke for noget, som skaber den konstitutionelle Konflikt fra vor Side. Blive vi tvungne ind derpaa fra anden Side, er det noget andet, men jeg gaar ikke med til at skabe den, og i Henhold til det Program, hvorpaa jeg er valgt, stemmer jeg ikke paa noget, der kunde føre til, at den rolige Forhandling blev afbrudt.

Formanden (Sofus Høgsbro):

Der er et Par Gange under Forhandlingen brugt Ordet Forrædere om Medlemmer her i Salen. Dette Ord kan ikke tilstedes.

Blad: Jeg vil tillade mig at begynde med en Tak til min ærede Side-